

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB9 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB9 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb9-txt-shoot-n11.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB9:11

#

Havde jeg ikke været strengt opdraget i Xstd, ikke havt alle de indre Lidelser fra Barndom af og potenserede just i det Øieblik jeg afgjørende begyndte min Løbebane: havde jeg ikke havt det, og saa dog vidst hvad jeg veed, saa var jeg blevet en Digter, og jeg var egl. blevet den interessante Digter κατ' ἐξοχήν. Der har neppe levet nogen Digter før mig, der saa dybt har vidst Beskeed om Tilværelsen og især om det Religieuse.

Men her er det jeg svinger af, og Stillingen hiin gamle fra *Enten – Eller*: jeg vil ikke være Digter som A siger i een Forstand og som B billiger i en langt dybere Forstand, ja erklærer det for den eneste af A^s mange Tanker, som han absolut billiger.

Hvad er det at være Digter? Det er at have sit eget personlige Liv, sin Virkelighed i ganske andre Categorier end den digteriske Frembringelses, det er, at forholde sig til Idealet blot i Phantasie, saa Ens egen personlige Tilværelse er mere ell. mindre en Satire over det Digteriske og over En selv. Forsaavidt er ogsaa alle de moderne Tænkere, selv dem af Rang (jeg mener de tyske, thi danske er der da slet Ingen af) Digtere. Og overhovedet er det Maximum hvad Livet viser. De Fleste Msker leve aldeles uden Idee, saa kommer de Færre, som digterisk forholder sig til Idealet, men selv i deres personlige Liv negte det. Saaledes ere Præsterne Digtere, og da de ere Præster i en langt dybere Forstand end Digterne »Bedragere«, som allerede Socrates kaldte Digterne.

Dog som overalt saa er ogsaa her Demoralisationen tilveiebragt ved at Pladsen N° 1 er gaaet ud, og Pladsen N° 2 er blevet N° 1. Det i personlig Existents at forholde sig til Idealet, sees aldrig. En saadan Existents er Sandheds-Vidnets. Denne Rubrik er længst gaaet ud, og Præster, Professorer i Philosophie, Digtere have indtaget Pladsen som Sandhedens Tjenere, hvormed de jo vistnok ere godt tjente – men Sandheden ikke.

#